

- > Bijlage bij BZN Info
- > 57e jaargang
- > Verschijnt tweemaandelijks
- > Nr. 4
september- oktober 2016
- > Afgiftemaand:
augustus 2016
- > Afgiftekantoor:
Antwerpen X, P2A8573
- > Verantwoordelijke
uitgever: Anniek Gavriilakis
- > Drukwerk: Joos Rotamail

Bond zonder Naam

VZW

Sint-Jacobsmarkt 39
2000 Antwerpen
03 201 22 10
welkom@bzn.be
www.bzn.be

Commentaar september 2016

Toon je sterkste kant. Vraag hulp!

‘Grote jongens wenen niet’ en ‘meisjes moeten flink zijn’. Ouders willen kinderen die weerbaar zijn. Ze tonen strengheid om hen voor te bereiden op een toekomst waar zorgen deel uitmaken van het leven. Het is voor elke opvoeder een moeilijke balans tussen aansturen en loslaten, aanmanen en laten gaan. Alleen zo kan een kind of jongere zelfredzaam worden. We lopen echter het risico ‘hulp leren vragen’ niet op te nemen in onze opvoeding.

Als een kind signalen geeft dat een en ander ‘niet lekker zit’, wordt van een volwassene verwacht daarbij stil te staan. Maar onze hectische wereld die bol staat van de efficiëntie verdraagt haast niet dat een kind een (innerlijk) probleem heeft. In de ratrace loopt de gemiddelde ouder zijn agenda achterna.

Zo wordt ‘er-zijn’ of ‘er-niet-zijn’ maatwerk.

Als we er zijn, krijgen kinderen aandacht vanuit onze bekommernis elk tekort aan hun adres te voorkomen of weg te werken. We geven echter subtiel een non-verbale boodschap

mee. *‘Als je het leven, met al haar eisen en mijn inspanningen om die te beheersen niet te veel verstoort, dan ben je OK.’* Kinderen die in een strak georganiseerd leven zitten, gaan dingen noodgedwongen in zichzelf opslaan. Dit gebeurt vaak met de gedachte: ik wil mama of papa niet tot last zijn, wil flink zijn, niet huilen.

Tot het te veel wordt.

Dus het beste in je kinderen versterken? Jazeker. Ze leren bij hun eigen kracht te komen? Absoluut. Maar ze evenzeer bewust maken van hun grenzen, ze leren de moed op te brengen te delen wat in hen leeft én aanmoedigen tijdig hulp te zoeken. Het getuigt immers van volwassenheid en verantwoordelijkheidszin als je je eigen grenzen leert kennen en uit respect voor jezelf en je omgeving weet wanneer je een ander nodig hebt.

Als ik mijn kwetsbaarheid toelaat, krijg ik de kans een verborgen sterke kant te ontvouwen, die een meer evenwichtige ontwikkeling voor mezelf garandeert en die tegelijk maakt dat ik meer oog krijg voor de onuitgesproken noden van een ander.